

Bir de Göçenler Var Hafız

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Ağustos 2022

İtibar etmem gereken bir dünyam var kapısını nice dünyaya açan.
Yaş tahtaya basma ihtimali ile kurunun yanında yaşın da yandığı.
İhbar etmem gerekenler var içimde saklı ve idam fermanımı imzalayanlar var çevreleyen.
Mahzun gülüşüm kundaklandı hafız:
Günleri gecelere b/öldüğüm yetmedi...
Gecenin sönük ferinde el yordamı yolumu bulduğum.
Bir handikap.
Rezerve edilmiş yeni bir hayat.
Bir de göçenler var hafız sonunda aklımın da göç edeceği endişesi ile düşünmekten kendimi men ettiğim.
Doludizgin hayat payidar kılan.
Devşirme üzüncüler ve de sırasız ölümlerin güzergâhı.
Nöbetim yeni sonlandı şimdi istirahat edeceğim ya da:
Israrla vazifelerimi ifa edip ifşa da ettim mi iç sesimi ve duyulmazın minvalinde düşe kalka yürümekten de gına geldiği.
Ruhumu dün ütülerim öncesinde yıkadım ve astım bir şiirin üzerine.
Şiir bu sefer bu ağırlığa dayanamadı ve kesildi sesi.
Ve bu gün günü delen bir acı haber aldım ertesinde çocukluk arkadaşımın toprağa verildiğini öğrenir öğrenmez...
Ah, be dostum zamansız mı gider insan?
Nemalandığım sessizlik üç beş gülüş kırıntısı çevremdeki zebanilerden başımı alıp da kaçamadığım.
Neye üzüleceğimi şaşırıdım ben ve erken gidişi ile yüreğimi dağlayan dostumu anmak istedim kalemin huzuruna çıkıp da.
Göçebe yaşayan bir çocuktu.
Görgülü ve güleç.
Hayatını tek başına idame ettirse de asla geri durmadı ailesine sahip çıkmaktan.
Önce babası gitti sonra anneanesi.
Gidenler gittiği ile kalmadı çünkü yetiştirdikleri hayırlı evlat onlar gittikten sonra bile daim kıldı sevgisini eksik etmedi duasını.
Günün tabanları yanyor.
Miadı dolmuş bir şarkı çalıyor ruhumun kırık pikabında ve kırık iğnesi ile hem şarkı arzı endam ediyor hem de cızırtılı sesi ile yüreğimi ihya ediyor.
Ölüler kıskanılır mı peki?
Bunu söyleyip söyleyeceğime pişman oldum bu gün tam ağzımdan çıkmıştı ki bu cümle ve annem ansızın verdi tepkisini.

Sıralı olmalıymış ölümler:

Kimse bunu bilfiil ağzından duyduğum.

Çalakalem yaşar yazarken ah dahi etmediğim insan iklimleri yine de ahımı alan çok insan var inkâr etsem de içimi okuyan O.

Okuduğum ne varsa unuttum.

Unuttuğum ne varsa okudum.

Yazmanın verdiği keyif yer değiştirdi acı ile.

Yazdıklarımın okunması adına dileğim yazgımın da güzel olmasına dair bir bekleyiş.

Yüreğin körfezinde saklı dalgalar.

Yüreğin kıyısına vuran ruhlar.

Dalgakıran.

Dalgaların boyumu aştığı.

Bir de dalga geçen zebaniler.

Üstü örtülü kimi duygunun ve adı da yok çoğu insanın.

İmha edemediğim neyse ihlal edilmiş sınırlarım.

Gün yüzlü çocuklar ve vefat haberini bu gün aldığım kadim dostum.

Şanlı değildi yürüdüğü yollar ve de çok çileli idi.

Yine de bir defa dahi şikâyet ettiğine tanık olmadım.

Vadesi dolan gidiyor madem.

Yoksa faizi mi zora sokan hayatın?

İkmali duyguların ve ihbarı.

Keşke elimden bir şey gelseydi ki ne zaman geldi ki?

Sevmekten ve dua etmekten başka yapabileceğim hiçbir şey de yok şu ahir zamanda.

Umarım bu dünyada çektiğin tüm sıkıntılar geride kalır ve tüm sevdiklerinle kuş misali uçarsın cennette ve ne zaman bir kuşa rast gelsem bil ki seni hatırlayacağım tıpkı annemin dediği gibi:

“Kuş gibi gittin göçtün hem de zamansız.”